

eisini um, hvønn týðning norðurlenska kvinnuráðstevnan í Oslo hefur havt.

Ráðstevnan var meira væleydnað, enn nakar frammanundan tordi at vænta.

Nordisk FORUM gav prógv um, at kvinnuráðstevnan er alt annað enn deyð. Ongantið áður hava so nógv norðurlenskar kvinnur hitt, eisini kvinnum, sum ikki vóru limir í nøkrum kvinnufelagskapi. Ráðstevnan vísti eisini, at kvinnur kundu samarbeiða, sjálv um tær vóru ymskar. Ikki sum í 70-árunum tá hvør bólkur helt upp á sítt. Viljin til samstarv og málið ið tiltakinum samlæði kvinnurnar, og hetta víst, at kvinnuráðstevnan er blivin vaksin, egði Helle Jarlmoose.

Hon minti á, at kvinnuráðstevnan aldrin hevði verið veruleiki, um ikki kvinnuráðstevnan hevði havt sínar drúgvu royndir í arbeiða við fáum pengum. Millum ítøkilig úrslit, sum komu burtúr til tákningu, nevndi hon, at kvinnuflokkar síðan eru komnir í Svøríki, Danmark og í Noregi.

Hinar triggjar, Gerda Ringström, Anne Berleme og Anelise Andersen, tosar meira ítøkilig um, hvør munurin er á kvinnum og monnum í politikki. Og fyri at koma upp í og fáa ávirkan, mugu kvinnurnar sjálvar taka sær um reiggj, vóru teirra boð. Kvinnur og menn hugsa ikki heilt eins, og skulu kvinnurnar duga at fóta sær, mugu tær vita, hvussu hin parturin hugsar.

Kvinnur eru sera ólíkar monnum, vildu tær vera við. Kvinnur halda oftari fast við vinkonur t.d. frá skúlaárunum, meðan menn ikki hava so innilig vinabond. Teir tosa ikki so nógv um, hvat tyngir teir og hvat frøðir teir, sum kvinnurnar gera. Men fyrimunir og vansar kunnu vera við báðum, helt Gerda Ringström.

Nógv at læra

Kvinnur tosa meira ítøkilig enn menn. Kvinnur í politikki tuga oftast, til tær hava okkurt heilt ítøkilig, meðan menn ofta taka undir við øðrum við at endurtaka kanska við øðrum orðum. Tað vil siga, at kvinnur vísa, at tær eru samdar, við at tuga.

Ein annar munur er, at kvinnur lítið gera sjálvar fyri at koma víðari. Tá okkurt hægri starv er leyst í eini fyrirtøku, skulu tær ofta biðjast um at søkja, meðan menn fegnir vilja. Og

so sita tær misnøgdar og biða til fánýtis. Har hava kvinnur nógv at læra.

Tær lögdu allar triggjar dent á, at bæði kvinnur og menn mugu kenna atferðina hjá hvørjum øðrum fyri at byggja brúgv.

Øll hava fordómar Tosað varð eisini um mytur. Kvinnur hava fatan av, hvussu menn eru. Sama hava menn um kvinnur. Øll hava sínar fordómar. Neyðugt er at koma nógvum av hesum mytum til lívs. Tað mugu kvinnurnar eisini fyri at kunna stíga fram og tora at standa við sína hugsan.

Men tað krevur eitt sindur meira av styrki og sjálvsáliti, enn nógv kvinnur hava. Tað kunnu tær fáa við at styðja seg til onnur, vin-konur, aðrar kvinnur í somu størvum e.a.

Men treytin fyri at koma nakran veg er, at tú vilt nakað og ger eitt ávíst arbeiði, samtundis sum tú ert opin fyri nýggjum hugskotum, sum ein teirra málbar seg.

Helle Jarlmoose nevndi at enda, at stórar samfelagsligar uppgávur eru fyri framman at loysa, og tær mugu loysast av kvinnum og monnum í felag. Kvinnur mugu ynskja sær vald, sjálv um tað kanska ljóðar ókvinnuligt. Men skyldur fylgja við at hava vald. Tað er ikki nóg mikið at koma framat, kvinnurnar hava eisini skyldu til at hjálpa øðrum kvinnum fram, segði hon.

Nýtt FORUM

Helle Jarlmoose upplýsti annars, at arbeiðið verður við at gera eitt nýtt Nordisk Forum, ið helst verður í Danmark ella í Finnlandi. Tosað hevur verið um at fáa menninar við, men so er spurningurin, um teir vilja leggja líka so nógvá ókeypis arbeiðsmegi í eitt tilfitt tiltak, sum kvinnur lögdu í ráðstevnuna í Oslo í fjør.

randi

Farið í verkfall

Til Havnar Arbeiðsmannafelag, sum eg eri limur í, heiti eg á tykkum um ikki at streyka í 24 timar, men at vit streyka, til hetta landsstyrið er ríkið úr Tinganesi. Eg heiti á SvF at gera eina kanning, hvussu nógvir veljarar hesir 3 flokkar hava aftan fyri seg, nú hesir flokkar, sum govu tykkum so góð lyfti undan vali og hava gjørt stíkk øvugt, skulu spara. Sparið hjá tykkum sjálvum fyrst, tí tit eiga skuldina, sum vit skulu gjalda. So er tað Ivan Johannesen, sum ikki varð afturvaldur í Vágum, endar í landsstyrinum við fíggjarmálum í hendi, tað er ófatiligt. Síðst tá hann sat har, var

eisini hungur og arbeiðsloysi og nú merkist arbeiðsloysi aftur og hvar skal fólkið fáa pengar frá? Nei, hetta verður størsta elendigheit, Føroya folk hevir særð.

Hvi koyra tit ikki útlendingarnar av landinum, so vit føroyingar fáa arbeiði. Hvat er hetta fyri politikkur, tit føra. Kemur man inn í eina forrætning ella aðrastaðni og spyr um okkurt, so svarar aftur á danskum.

Sum frættist verða hesir 3 flokkarnir smáir til komandi val, so eg ynski bara eftir at val verður skjótt.

Við heilsan

J.M.

lesarabrøv

Heini dýrur drongur

Í 14. September 23.8. hevur Heini O. Heine ena grein, har hann brikslar Lassa Klein, at hava nýtt ov nógvan pening tey fyra árin, hann sat sum landsstyrismaður. Tað nítur fast hjá Heina, at Lasse fekk so nógv av ekafti, hesi fyra árin. Tað er ein royndur lutur, at eingin landsstyrismaður í samferðslumálum nakrantíð hevur fingið sett so nógv í gongd eitt valskeið sum Lasse fekk. Og hann varð róstur av Landsverkfrøðinginum, líka úr Sumba og norður til Fugloyar. Sat Lasse sum landsstyrismaður í dag, var ikki einhver maður uppsagdur, sum arbeiðið hjá landinum.

Men líka leggur Heini O. í, hann skal nokk halda fram sum formaður hjá landinum. Hann hevur gingið og peikað norðuri í Kunoy nú í 8 ár fyri 300.000 kr. um árið (2.4 milliónir úr lands-

kassanum) og tað sigst at vegastreikið úr tunnilmunnaðum og heim til Kunoyarbygd er tað dýrasta strekkið, sum er gjørt í landinum.

Í Klaksvík verður tosað um allar veitslurnar í sambandi við tunnilmunnaðina, og tað er Heini O., sum hevur stílað fyri.

Fyrsta bil-less 50.000 kr.

Landfast í Haraldsundi 100.000 kr.

Fyrsta skot í tunnili-num 50.000 kr.

Síðsta skot í tunnili-num 100.000 kr.

Koyrandi til Kunoyar 200.000 kr.

½ millión at ballast fyri úr Landskassanum.

Jú, vist er Heini O. Heinesen ein dýrur drongur, ikki so lægið, at hann í dag dansar »masurka« við reiðarum og stórkapitalistum.

Norðingur

FØROYA LANDSBÓKASAVN

J. C. Svabosgøta 16 - Box 61 - Tlf. 11626

Opð. 9 - 19 Leygardag 9 - 12

Koyriætlan 1989/90

Galdandi frá 11. sept. 1989 til 12. mai 1990.

Mánadag	verður steðgað
í Oyndarfirði (við skúlan)	15.00-15.30
í Skálafirði (við nýggja bústaðarvegin)	16.00-16.25
á Skála (við kirkjuna)	16.35-17.20
í Funningsfirði (í oman fyri bryggjuna)	17.45-18.15

Týsdag	
á Skipanesi	14.40-15.05
í Seldarfirði (við vegamótið oman á Sand)	15.10-15.50
í Norðragøtu (við húsin hjá Øregaard)	16.10-17.10
í Syðrugøtu (niðan fyri Valhøll)	17.35-18.20

Hósdag	
við Gjógv	15.00-15.20
á Eiði (við kirkjuna)	16.05-16.55
við Norðskála (við Streym-búðina)	17.15-17.30
á Oyrarbakka (við Eyduna)	17.40-17.55
í Funningi	18.30-18.55

Fríggjadag	(koyrt verður annanhv. fríggjad., fyrstu ferð 15/9)
á Skælingi	15.00-15.15
í Leynum (í Leynatúni)	15.30-16.00
á Stykkinum (við hús. hjá Landsverkfr.)	16.10-16.30
í Kvívik (á busssteðgi-plássinum)	16.45-17.15

Leygardag	
í Tjørnuvík	10.20-10.40
í Haldarsvík (í oman fyri bryggjuna)	10.50-11.20
á Langasandi	11.40-11.55
í Hósvík (hjá Jóhannes Olsen)	12.45-13.30

Lýst verður í útvarpinum ella á annan hátt, um ikki verður koyrt vegna veður ella av øðrum grundum.

Koyrt verður **ikki** hesar dagar:

01. november 1989
18. desember 1989—02. januar 1990
24. og 26. februar 1990
12.—16. apríl 1990
11. mai 1990.

FØROYA LANDSBÓKASAVN

J. C. Svabosgøta 16 - Box 61 - tlf. 11626

Opð. 9—19 Leygardag. 9—12